

Od tu naprej se je roman nadaljeval v navadnih jurističnih tirih. Uboge Berte ne zanima več vprašanje, je li polnoletna ali nedoletna, kajti zaspala je kot soproga svojega »brata« blaženo v Gospodu. Njena smrt pa je pravni slučaj le še bolj zamotala, ker je zapustila otroka, kojega mladoletnosti ni izpodbijalo niti okrajno sodlšče v Hernalsu. Odtegnila se je državljski pravičnosti, da odgovarja nebeškemu sodniku, ki ne tako, kakor avstrijsko višjedeželno sodišče, ne pozna nobenega »kontumaca«. Ob Bertini rakvi pa niso plakali le dete in roditelja — ampak tudi oderuhi.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. novembra 1902.

— (Osobne vesti.) Višjesodni svetnik J. Ledenig, dvorni svetnik po naslovu in značaju v Gradcu je, na svojo prošnjo vpokojen, ob enem dobil znova izraz Najvišjega priznanja. — Imenovani so: za dež. sodnega svetnika in predstojnika sodišča okr. sodnik M. Primožič v Tolminu na svojem dosedanem mestu; za namestnika drž. pravdnika v Ljubljani okr. sodnik dr. A. Rogina v Kranjski gori in sod. pristav dr. R. Tschech v Ptuj; za okr. sodnika v Ložu sod. pristav J. Pellegrini v Il. Bistrici; za notarja v Senožečah not. kandidat A. Krajnc v Kamniku. — Premješčen je dež. sod. svetnik A. Ravnikar iz Loža v Litijo. — V imenik odvetnikov je vpisan dr. V. Schweitzer s sedežem v Ljubljani. — Preselila sta se odvetnika: dr. J. Stanič iz Volovske v Trst, dr. M. Trinajstić iz Buzeta v Volovsko.

— (Prememba v justičnem ministrstvu.) Justični minister Alois baron Spens-Booden je bil na svojo prošnjo z najvišjim ukrepom od 17. oktobra 1902. vpokojen ter pri tej priliki odlikovan z velikim križem Leopoldovega redú. Za časa njegovega ministrstva je bilo bodisi v parlamentu, bodisi drugače vloženih mnogo pritožeb zaradi zapostavljanja slovenskega jezika in Slovencev v justici, a niti jedna ni bila ugodno rešena. — Justični portfelj je sedaj prevzel sam ministrski predsednik pl. Koerber in takoj izdal dva razpisa na predsednike višjih deželnih sodišč in na višje državne pravdnike. V obeh se minister ozira vzlasti na kazensko pravosodje, njega bodočo reformo, in priporoča, naj se z obdolžencem ne ravna, kakor bi bil že obsojen. Minister tudi želi, da bi sodišča v prijaznosti sodelovala z odvetniki in da bi se ugled odvetništva na nobeno stran ne kršil. Nekateri odvetniški odbori so zato pl. Koerberju izrekli svojo zahvalo in ob enem nadejo, da bo skušal zboljšati slabe gmotne razmere odvetnikov.

— (Zastran jezikovne rabe pri c. kr. državnem pravdnistvu v Celju) so v posl. zbornici dne 22. oktobra 1902 interpelirali poslanci pl. Berks, Žičkar in drugi nastopno: V kazenski stvari proti bratom Gioles radi goljufije, akt št. 407/2 je c. kr. državno pravdnistvo v Celju vložilo nemško obtožbo. Eden obtoženec je v razglasnem zapisniku izrecno zahteval vročitev slovenske obtožbe, ker nemškega jezika ni zmožen. C. kr. okrožno sodišče je odstopilo to protokolarno prošnjo c. kr. državnemu pravdnistvu v Celju, katero jo je rešilo tako, da ono nima povoda z ozirom na obstoječe predpise, ugoditi prošnji obtoženčevi.

Prebivalstvo celjskega okrožnosodnega okolišča obstoji iz 90 odstotkov Slovencev. Samo po sebi umevno je, da ima prebivalstvo tega okrožnosodnega okolišča popolno, poleg tega po državnem osnovnem zakonu zajamčeno pravico, da se zaslišuje v rodnem jeziku ne samo pri sodišču, ampak da se vsa pravdna dejanja izvrše s strankami v rodnem jeziku, to tembolj, ker je slovenski jezik na Štajarskem deželni jezik.

Po najelementarnejših pojmi humanitete je naznaniti obtožencu obtožbo v jeziku, ki ga razume, ako naj se mu omogoči, da se uspešno zagovarja; pa tudi pravica in zakon zahtevata to. Tem bolj čudno je, da samovoljno zavija pravico ravno ono oblastvo, ki je postavljeno, da varuje zakon, — c. kr. državno pravdnistvo. Napotovanje na »obstoječe predpise«, če bi bili, ako bi obstajali, v nasprotju z državnimi osnovnimi zakoni, je čudno tembolj, ker pri sodiščih v Ljubljani, v Novem mestu in v Gorici ni take prakse ter tedaj tudi za Celje ne bo posebnega predpisa.

Podpisanci stavijo tedaj Njegovi ekscelenci, voditelju pravosodnega ministrstva vprašanje: »1. Ali je Njegovi ekscelenci znan kak poseben predpis o jezikovni rabi pri c. kr. državnem pravdnistvu v Celju? — 2. Ali je Njegova ekscelenca pri volji, te predpise, v kolikor so v nasprotju z državnimi osnovnimi zakoni, takoj razveljaviti? — 3. Ali izvoli Njegova ekscelenca c. kr. državnemu pravdnistvu naložiti, da dela obtožbe proti Slovincem samo v slovenskem jeziku?« Na Dunaju 21. oktobra 1902.

— (Corrigenda.) V prvo razpravo zadnjega zvezka »Slov. Pravnika« so se vrinile nekatere tiskovne pomote, ki motijo pravi zmisel. Naj se torej: na str. 226 vrsta 5. zgoraj bere »često« mesto »čisto«, na str. 227 vrsta 18. zgoraj bere »podelé« mesto »podeli«, na str. 228 vrsta 10. spodaj bere »ni kot eklatanten . . .«, na str. 230 vrsta 16. spodaj izpusti za »zakonovih« vejico, na str. 231 vrsta 2. spodaj izpusti besedo »negativnem«, na str. 232 vrsta 12. spodaj bere »načela« mesto »načelo«, na str. 233 vrsta 12. spodaj bere »ali izziv« mesto »izziv ali«.

»Slovenski Pravnika« izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva »Pravnika« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26; naroča se tudi pri O. Fischerju, knjigotržcu v Ljubljani, na Kongresnem trgu.